



Մ ՈՒՐՐ Զ ԱԿՈՐ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ՄԱՅՐ Ե ԿԵՂԵՅԻ



ԲՈՒՆ ԲԱՐԵԿԵՆՈՒՄ

11 ՓԵՏՐՈՒԲԱՐ 2018

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	Էջ 1
Նոր Մարդը (ԱՅ)	Էջ 3
Ծանուցում	Էջ 4

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ
ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԷՆ
 (58.1-14)

Այսպէս կ'ըսէ Տէրը.-
 «Ուժգին եւ անկաշկանդ պոռա՛, փողի նման ձայնդ բարձրացուր եւ իմ ժողովուրդիս պատմէ իր մեղքերը. Յակոբի սերունդին պատմէ իր անօրէնութիւնները: Ամէն օր զիս կը փնտռեն, կ'ուզեն իմ ճանապարհներս ճանչնալ. կարծես արդարութիւն գործած ժողովուրդդ մը ըլլային, կարծես իրենց Աստուծոյն պատուիրաններէն երբեք դուրս ելած չըլլային: Եւ հիմա եկեր արդարութիւն եւ իրաւունք կը փնտռեն քովս, եւ կ'ուզեն Աստուծոյ մօտենալ: Կը հարցնեն.- «Ծոմ բռնեցինք, ինչո՞ւ նկատի չառիր. մենք մեզ նեղեցինք, ինչո՞ւ չլսեցիր մեզ»: Որովհետեւ.- կ'ըսէ Տէրը.- ծոմ բռնած ատեն դուք ձեր գիտցածը կ'ընէք դարձեալ. ձեր աշխատանքները կը հարստահարէք, ձեր հակառակութիւններն ու կռիւները կը շարունակէք եւ խեղճերն ու աղքատները կը տանջէք: Այսպիսի ծոմապահութիւն պէտք չէ՛ ինծի. այսպիսով ձեր ձայնը ինծի չի՛ հասնիր: Միթէ այսպիսի՞ ծոմ ուզեցի. պահանջեցի՞ որ մարդս ինքզինքը չարչրկէ, կամ՝ գլուխը խոնարհեցնէ, ինչպէս եղէգը հովին դիմաց, կամ՝ քուրձի եւ մոխիրի վրայ պառկի: Ա՞յս է քու ծոմապահութիւն կոչածդ եւ Տիրոջ համար ընդունելի ծոմապահութեան օրը: Ո՛չ, -կ'ըսէ Տէրը,- ծոմապահութիւնը ա՛յն ատեն միայն իմ ուզածիս պէս կ'ըլլայ, երբ դադրիս անիրաւութիւն գործելէ, դադրիս վաճառքի մէջ խարդախութիւն ընելէ, ազատ թողուս հարստահարուածները եւ անոնց պարտքի անիրաւ մուրհակները պատռես. երբ հացը անօթիին հետ բաժնես. անտուն աղքատները տունդ ընդունիս, զգեստ տաս անոր որ կը տեսնես թէ մերկ է, եւ ընտանիքդ ու զաւակդ չզրկես: Այն ատեն քու լոյսդ արշալոյսի պէս պիտի բացուի եւ դուն շուտով պիտի բժշկուիս. արդարութիւնդ քեզ պիտի առաջնորդէ եւ Աստուծոյ փառքը ամէն կողմէ քեզ պիտի պաշտպանէ: Այն ատեն երբ աղօթես՝ Աստուած պիտի լսէ քեզ. հազիւ բերանդ բանաս՝ պիտի հասնի քեզի: Եթէ դադրիս տկարները

հարստահարելէ, ուրիշներուն սպառնալէ եւ անոնց մասին զրպարտութիւն ընելէ, եւ փոխարէնը յօժար սիրտով հացը անօթիին տաս ու կարօտեալները կշտացնես, այն ատեն նոյնիսկ եթէ խաւար ըլլաս՝ պիտի լուսաւորուիս, մթութիւնդ կէսօրուան լոյսի պիտի փոխուի. Աստուած ինք պիտի առաջնորդէ քեզ միշտ, պիտի բաւարարէ բոլոր ցանկութիւններդ, պիտի զօրացնէ ոսկորներդ, եւ դուն ջրաբքի պարտէզ ու մշտահոս աղբիւր պիտի դառնաս: Զաւակներդ դարձեալ պիտի շինեն քու քաղաքներդ որոնք երկար ատեն աւերակ մնացած էին. անոնց հիմերը պիտի վերականգնեն անասանելի, եւ սերունդէ սերունդ պիտի բնակին. ու պիտի ճանչցուի որպէս փլատակները նորոգող եւ աւերուած ճամբաները վերաշինող ժողովուրդ: Եթէ Շաբաթ օրը, իմ սուրբ օրս, հրաժարիս քու ցանկութիւններդ կատարելէ, եթէ Աստուծոյ նուիրուած Շաբաթ օրը ուրախարար ու նուիրական համարես, եթէ զայն պատուես՝ քու ընթացքդ փոխելով եւ թշնամական խօսքերէ հեռու մնալով, եւ յոյսդ Տիրոջ վրայ դնես, այն ատեն երկրի բարիքները պիտի պարգեւեմ քեզի եւ քեզի պիտի տամ այն ժառանգութիւնը որ քու հօրդ՝ Յակոբի խոստացայ: Ահա ես՝ Տէրս ըսի»:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ
ՀՌՈՄԱՅԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ԳՐԱՄ ՆԱՄԱԿԷՆ
 (13.11-14.23)

Սիրոյ այս սկզբունքով ընթացէք, գիտնալով թէ ի՛նչ ժամանակի մէջ կ'ապրինք: Ժամանակն է որ քունէն արթնանք, որովհետեւ հիմա փրկութիւնը աւելի՛ մօտ է մեզի քան այն ատեն՝ երբ հաւատացինք: Գիշերը ահա կ'անցնի եւ ցերեկը մօտ է: Ուստի խաւարի գործերէն հեռանանք եւ լոյսի զէնքերը առնենք՝ ապրելու համար այնպէս ինչպէս վայել է լոյսի մէջ քալողներուն, փոխանակ անառակութեամբ, արեցութեամբ, խառնակեցութեամբ ու պղծութեամբ, կամ նախանձով ու հակառակութեամբ ապրելու: Տէր Յիսուս Քրիստոսի նմանեցէք, եւ մարմնի ցանկութիւնները կատարելու հետամուտ մի՛ ըլլաք:

Հաւատքի մէջ տկարացած մէկը ընդունեցէք առանց իր խիղճը տանջող կասկածները քննադատելու: Օրինակ, մէկը կը հաւատայ թէ կուռքերու զոհուած միսէն կարելի է ուտել: Ուրիշ մը, որ կասկած ունի այդ մասին, բանջարեղէն կ'ուտէ միայն: Միս ուտողը թող չարհամարհէ՛ չուտողը, իսկ չուտողը թող չքննադատէ ուտողը, որովհետեւ Աստուած զայն ընդունեց է: Ո՞վ

ես դուն որ Աստուծոյ ծառան կը դատես: Տէրը ի՛նք միայն գիտէ՝ իր հաւատքին մէջ կանգո՞ւն է անիկա, թէ ինկած: Բայց վստահ եղէք որ կանգուն պիտի մնայ, որովհետեւ Տէրը կրնայ զայն կանգուն պահել:

Նոյնպէս, ոմանք կը խորհին թէ զԱստուած պաշտելու համար այսինչ օրը աւելի յարմար է քան միւս օրը, մինչ ուրիշներու համար բոլոր օրերը նոյնն են: Իւրաքանչիւրը թող իր համոզումը պահէ: Կը բաւէ որ թէ՛ յատուկ օր մը փնտռողը եւ թէ՛ օրերու միջեւ խտրութիւն չզննողը երկուքն ալ Տէրը պատուել կը խորհին: Նոյնպէս ալ, թէ՛ կուռքերու գոհուած միս ուտողը Տէրը կը պատուէ եւ թէ՛ չուտողը, երբ երկուքն ալ Աստուծոյ գոհութիւն կը յայտնեն:

Մեզմէ՛ ոեւէ մէկը ինքն իր անձին համար չ՛ապրիր, ո՛չ ալ ինքն իրեն համար կը մեռնի: Եթէ կ՛ապրինք՝ Տիրոջ համար կ՛ապրինք, եւ եթէ կը մեռնինք՝ Տիրոջ համար կը մեռնինք. որ կը նշանակէ թէ ըլլա՛յ կեանքի եւ ըլլա՛յ մահուան մէջ՝ Տիրոջ կը պատկանինք: Ատոր համար ալ Քրիստոս մեռաւ եւ վերակենդանացաւ, որպէսզի մեր Տէրը ըլլայ թէ՛ կեանքի եւ թէ՛ մահուան մէջ հաւասարպէս: Ինչո՞ւ կը դատես ուրեմն եղբայրդ, կամ ինչո՞ւ զայն կ՛արհամարհես: Բոլորս ալ Քրիստոսի ատեանին դիմաց պիտի կանգնինք, որովհետեւ մարգարէութեան մէջ գրուած է. «Ես ինձնով կ՛երգումու, – կ՛ըսէ Տէրը, – որ ամէն ծուկ պիտի խոնարհի առջեւ եւ ամէն լեզու պիտի խոստովանի թէ ե՛ս եմ Աստուածը»:

Քանի ուրեմն մեզմէ՛ իւրաքանչիւրը իր անձին համար հաշիւ պիտի տայ Աստուծոյ, այսուհետեւ դադրինք զիրար քննադատելէ, եւ փոխարէնը ջանանք մեր եղբայրներուն գայթակղութեան եւ մեղանչումին պատճառ չգառնալ:

Յիսուս Քրիստոսով հետեւեալը ապահովապէս գիտեմ, թէ ինքնին պիղծ բան չկայ: Բան մը պիղծ կ՛ըլլայ ա՛յն մարդուն համար, որ զայն պիղծ կը համարէ: Եթէ գիտես թէ քու ուտելովդ եղբօրդ խղճմտանքը կը վիրաւորես, սիրով շարժած չե՛ս ըլլար երբ ուտես: Քու կերակուրովդ պատճառ մի՛ դառնար որ կորսուի եղբայրդ, որուն համար Քրիստոս մեռաւ: Առիթ մի՛ տար որ բարի եւ ուղիղ սեպած բանդ հայհոյութեան պատճառ դառնայ: Որովհետեւ Աստուծոյ արքայութիւնը կերակուր կամ ըմպելիք չէ, այլ արդարութիւն, խաղաղութիւն եւ խնդութիւն, Սուրբ Հոգիէն տրուած: Եւ ով որ ասոնցմով կը ծառայէ Քրիստոսի, անիկա Աստուծոյ հաճելի կ՛ըլլայ եւ մարդոց գովելի:

Արդ, այսուհետեւ խաղաղութիւն փնտռենք եւ աշխատինք իրարու հաւատքը ամրապնդել: Չըլլա՛յ որ կերակուրի պատճառով Աստուծոյ գործը քանդես: Ամէն բան մաքուր է ինքնին. բայց սխալ է բան մը ուտել, երբ ատիկա ուրիշ մը կը գայթակղեցնէ: Աւելի ճիշդ է՝ ո՛չ միս ուտել, ո՛չ գինի խմել, ո՛չ ալ ուրիշ ոեւէ բան ընել՝ որով եղբայրդ կը գլորի կամ կը գայթակղի կամ կը տկարանայ: Այս մասին քու համոզումդ քու եւ Աստուծոյ միջեւ թող մնայ: Երանի՛ր անոր որ ինքզինքը դատապարտութեան չ՛ենթարկեր այնպիսի բաներով՝ որով իր ընկերոջ փորձութեան

պատճառ կ՛ըլլայ: Միւս կողմէ, եթէ մէկը կասկած ունի իր կերածին անմաքրութեան մասին, Աստուծոյ դատապարտութեան ենթակայ է եթէ ուտէ, որովհետեւ իր արարքը հաւատքի արդիւնք չէ: Եւ ինչ որ հաւատքէն չի գար՝ մեղք է:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ
ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՍԻ
(6.1-21)

Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս կ՛ըսէ. – «Զգո՛յշ, Աստուծոյ հանդէպ ձեր պարտաւորութիւնները մարդոց ներկայութեան մի՛ կատարէք ցոյցի համար, որովհետեւ այդ պարագային վարձատրութիւն պիտի չստանաք ձեր երկնաւոր Հօրմէն:

«Երբ ողորմութիւն կ՛ուզես տալ՝ փող ու թմբուկով մի՛ ըներ, մարդոց ուշադրութիւնը գրաւելու համար, ինչպէս կեղծաւորները կ՛ընեն ժողովարաններու մէջ եւ հրապարակներու վրայ՝ մարդոցմէ գովասանք ընդունելու ակնկալութեամբ: Վստահ եղէք, միայն այդ է անոնց վարձատրութիւնը: Ընդհակառակը, դուն երբ ողորմութիւն պիտի տաս, ձախ ձեռքդ թող չգիտնայ թէ ի՛նչ կ՛ընէ աջ ձեռքդ: Այսպիսով ողորմութիւնդ գաղտնի ըրած կ՛ըլլաս, եւ քու երկնաւոր Հայրդ որ անտեսանելի է, բայց կը տեսնէ կատարածդ, քեզ պիտի վարձատրէ յայտնապէս:

«Նմանապէս, երբ կ՛աղօթես՝ կեղծաւորներուն մի՛ նմանիր, որոնք կը սիրեն ժողովարաններու մէջ եւ հրապարակներու անկիւնը աղօթել, որպէսզի մարդիկ իրենց աղօթելը տեսնեն: Վստահ եղէք, միայն այդ է անոնց վարձատրութիւնը: Այլ երբ պիտի աղօթես, մտի՛ր սենեակդ, գոց՛ դուռը եւ աղօթէ քու երկնաւոր Հօրդ, որ անտեսանելի է. եւ Հայրդ որ կը տեսնէ կատարածդ, քեզի պիտի հատուցանէ յայտնապէս: Տակաւին, երբ կ՛աղօթես, մի՛ շատախօսեր հեթանոսներուն նման, որոնք կը կարծեն որ եթէ երկար աղօթեն՝ Աստուած պիտի լսէ զիրենք: Արդ, մի՛ նմանիք անոնց, որովհետեւ ձեր Հայրը գիտէ ինչ որ պէտք է ձեզի, նոյնիսկ երբ տակաւին իրմէ խնդրած չէք:

«Ուրեմն այսպէ՛ս աղօթեցէք. –

«Հայր մեր երկնաւոր, սրբաբանով՝ անունդ. թող զայ արքայութիւնդ, թող կատարուի քու կամքդ, ինչպէս որ երկինքի մէջ՝ այնպէս ալ երկրի վրայ: Ամենօրեայ մեր հացը այսօր եւս մեզի տուր: Ներէ՛ մեր յանցանքները, ինչպէս որ մենք կը ներենք անոնց՝ որոնք մեզի դէմ նոյնպէս յանցանք կը գործեն: Եւ թոյլ մի՛ տար որ փորձութեան մէջ իյնանք. այլ մեզ չարէն ազատէ: Որովհետեւ քո՛ւկդ են միշտ՝ արքայութիւնը, գօրութիւնը եւ փառքը. ամէն:

«Եթէ մարդոց ներէք իրենց յանցանքները, ձեր երկնաւոր Հայրն ալ պիտի ներէ ձեզի: Իսկ եթէ մարդոց չներէք իրենց յանցանքները, ձեր երկնաւոր Հայրն ալ պիտի չներէ ձեր յանցանքները:

«Երբ ծոմ պահէք, արտումբես մի՛ ըլլաք կեղծաւորներուն նման, որոնք իրենց երեսը կը կախեն, որպէսզի մարդոց ցոյց տան թէ ծոմ կը պահեն:

Վստահ եղէք, միայն այդ է իրենց վարձատրութիւնը: Ընդհակառակը, երբ ծոմ կը պահես, օժէ՛ գլուխդ եւ լուս՛ երեսդ, որպէսզի մարդիկ չգիտնան թէ ծոմ կը պահես. եւ Աստուած որ անտեսանելի է, բայց կը տեսնէ կատարածդ, քեզ պիտի վարձատրէ յայտնապէս:

«Ձեր հարստութիւնը մի՛ դիզէք երկրի վրայ, ուր ցեցն ու ժանգը կը կրծեն ու կը փտեցնեն եւ կամ գողերը տանդ պատը քանդելով ներս կը մտնեն ու կը գողնան զայն: Այլ ձեր հարստութիւնը երկիրքի մէջ դիզեցէք, ուր ցեցն ու ժանգը չեն կրնար կրծել եւ փտեցնել զայն եւ ոչ ալ գողերը կրնան տանդ պատը քանդելով ներս մտնել եւ գողնալ: Որովհետեւ ձեր հարստութիւնը ուր որ է, հոն կ'ըլլայ նաեւ ձեր սիրտը»:



ՆԵՐՔԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

3

Անոնք որ առաւելագոյն լիութեամբ կ'ապրին կեանքը, ուստի՝ մինչեւ առաւելագոյնը ինքզինքնին կ'ըլլան, անոնց մօտ մարմնի կեանքը կ'ենթարկուի ներքին աւելի բարձր կենսորակի մը: Անիկա հեզօրէն կը յանձնուի հոգիի շատ աւելի լիառատ կենսունակութեան մը, ապրելով մակարդակներու վրայ, որոնք ասպարէզ կը կարդան որեւէ չափփութիւն եւ քննութեան: Արդ, մարդուն մէջ ճշմարիտ կեանքի նշանը ոչ թէ խոռովութիւնը՝ այլ հակակշռումն է, ոչ թէ բորբոքումը՝ այլ յատկատեսութիւնը եւ ներողգումը, ոչ թէ կիրքը՝ այլ զգաստութիւնը, որ ամէն կիրք կը վսեմացնէ ու կը բարձրացնէ խորհրդագրացութեան ջինջ արբեցումին:

Հակակշռումը որուն մասին կը խօսինք այստեղ՝ քմահաճ եւ ճիւղալային հակակշռումը չէ բրտարար ներքին սկզբունքի մը կողմէ, որ տարակերպ անուանումներ կրնայ ունենալ, ինչպէս՝ «գեր-ես» (super-ego), կամ՝ փարիսեցիական գիտակցութիւն: Հակակշռումը որուն մասին կը խօսինք, մաքառող մարդու ուժերուն ներդաշնակ համակարգումն է՝ ի խնդիր իր խորագոյն հոգեւոր կարողութիւններու իրականացման: Անիկա մարդու մէկ մասին հակակշռումը չէ միւս մասին կողմէ, այլ մարդու բոլոր կարողութիւններուն խաղաղ համարկումը՝ մէկ կատարեալ այժմէութեան (actuality) մէջ, որ անոր ճշմարիտ ինքնութիւնն է, այսինքն՝ անոր հոգեւոր ինքնութիւնը:

Ուրեմն, մարդը այն ատեն միայն լիապէս ողջ կարելի է

համարել, երբ կը դառնայ ամբողջականօրէն գիտակից իր գոյութեան իրական իմաստին, այսինքն՝ երբ իր ներսիքին բանիլ սկսած իմաստութեան, ազատութեան եւ ոգեղինութեան մը լիութենէն կը ճաշակէ:

Բայց իրապէս արտօնուած է ակնկալել, որ մարդ մը այս տիպի գիտակցութեան մը բարձրանայ: Խստագոյն անգթութիւնն է՝ աչքերուն առջեւ ունենալ կեանքի այս «լիութիւն»ի եւ «լրում»ի խաբէական յոյսը: Անկասկած, եթէ յոյսին բնոյթը չէ հասկցուած՝ անիկա ամենէն անգուցեւ ամենէն հեզնող խաբէութիւններէն մէկն է: Մարդուն անապատային ուխտագնացութեան ատեն, զինք խոռովող բոլոր հոգեւոր պատրանքներէն ամենաստուկալին կրնայ ըլլալ անիկա: Ինչպէ՞ս կրնայ մարդ մը, որ ընկղմած է ակօնիային մէջ, այսինքն՝ երբ կեանքի ու մահուան ըմբշամարտը հոգեւոր նախնագոյն կերպեր ունի, կրնայ հրապուրուել ինքնալրման խոստումէն: Իր ինքնիստութիւնը (very self), իր ճշմարիտ իրականութիւնը ամբողջապէս հակասութիւնն է. հակասութիւն մը՝ որ ամբաբար մթնած է շփոթութեամբ: Եթէ շփոթութիւնը վերցուի, եւ ան լիապէս «գիտակից ըլլայ» իր տանջահար ինքնութեան, ի՞նչ պիտի տեսնէ՝ եթէ ոչ հակասութեան խիստ անհեթեթութիւնը: Եւ «իր գոյութեան իրական իմաստ»ը պիտի ըլլայ ոչ ուրիշ բան քան անոր որեւէ իմաստ մը չունենալը:

Արդարեւ, ճշմարիտ է, որ կեանք ունենալու համար՝ մեր իմացած կեանքին համար պէտք է մեռնինք: Իմաստ գտնելու համար՝ մեր հաւատացած իմաստին համար պէտք է մեռնինք: Արեւը ամէն առաւօտ կը ծագի եւ անոր վարժ ենք, եւ քանի գիտենք որ արեւը պիտի ծագի, ապա կը գործենք այնպէս՝ որ անիկա ծագած է, որովհետեւ մեր ցանկութիւնն է եղած անոր ծագելը: Ենթադրենք որ արեւը պիտի որոշէր չծագել, այն ատեն մեր առաւօտներէն քանինքն՝ «անհեթեթ» պիտի ըլլային — կամ մեղմօրէն դնելով՝ անոնք մեր ակնկալութիւններուն պիտի չհամապատասխանէին:

Մեր գոյութեան կատարեալ իմաստը գտնելու համար՝ ոչ թէ մեր ակնկալած իմաստը պէտք է գտնենք, այլ Աստուծոմէ մեզի յայտնուող իմաստը: Իմաստը որ մեզի կու գայ Անոր եւ մեր սեփական Խորհուրդին անդրանցական (transcendent) մթութենէն: Մենք գԱստուած չենք ճանչնար, նաեւ մենք մեզ չենք ճանչնար: Ապա ինչպէ՞ս կրնանք երեւակայել, թէ մենք ի վիճակի ենք մեր ընթացքը նախագծել դէպի մեր կեանքի իմաստին գիտը: Այս իմաստը ամէն առաւօտ ծագող արեւ մը չէ, որուն վարժութիւնը ունինք. այնպէս մը չէ, որ առաւօտներ երբ չի ծագիր անիկա, տեղը մեր արհեստական մէկ լոյսը կը վառենք՝ չընդունելու համար, թէ այս կամ այն առաւօտը անհեթեթ էր:

Իմաստը, ուրեմն, բան մը չէ, որ մեր անձերուն եւ մեր կեանքերուն մէջ կը գտնենք: Իմաստները որոնց կարողութիւնը ունինք գտնելու՝ երբեք բաւարար չեն: Ընթացող իմաստը պէտք է յայտնուի, պէտք է «տրուի»: Եւ արդարեւ, տրուած ըլլալու իրողութիւնը՝ ամենամեծ մասն է անոր նշանակութեան. քանի որ ի վերջոյ կեանքը ինքնին արժէք է այնքանով որ տրուած է:

Այնքան ժամանակ որ կեանքին եւ գոյութեան կը նայինք ըստ օրինակին արեւներու, որոնք ամէն առաւօտ անպայման պէտք է ծագին, օրհասական տաղնապի մէջ ենք: Անհրաժեշտ է որ սորվինք, թէ կեանքը լոյս մըն է, որ Աստուած դուրս կը կոչէ խաւարէն: Եւ ասոր համար որոշուած ժամանակներ չկան:

**ՄԵԾ ՊԱՀՈՑ
ՀՍԿՈՒՄԻ ԵՒ ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ԵՒ
ԼՍԱՐԱՆ**

1

Չորեքշաբթի, 14 Փետրուարի
երեկոյեան ժամը 7.00-ին
ՀՍԿՈՒՄԻ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ
Ապա խորհրդածութիւն.

**Նիւթ՝ Ընկերային արդարութիւնը
ըստ Ս. Գիրքին**

Կը մատուցէ Վերայ. Յովհաննէս Սվանեան

2

Չորեքշաբթի, 21 Փետրուարի
երեկոյեան ժամը 7.00-ին
ՀՍԿՈՒՄԻ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ
Ապա խորհրդածութիւն.

Նիւթ՝ Ազատութիւնը ըստ Ս. Գիրքին

Կը մատուցէ Տիկ. Նանիա Փիլիպոսեան

3

Չորեքշաբթի, 28 Փետրուարի
երեկոյեան ժամը 7.00-ին
ՀՍԿՈՒՄԻ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ
Ապա խորհրդածութիւն.

Նիւթ՝ Մակարայեցիներուն օրինակը

Վարդանանց կեցուածքին մէջ

Կը մատուցէ Թորոս Սրկ. Պապիկեան

4

ՄԻՋԻՆՔ

Չորեքշաբթի, 7 Մարտի
երեկոյեան ժամը 7.00-ին
ՀՍԿՈՒՄԻ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

5

Չորեքշաբթի, 14 Մարտի երեկոյեան ժամը 7.00-ին

ՀՍԿՈՒՄԻ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ
Ապա խորհրդածութիւն.

Նիւթ՝ Հաւատքը տարագրութեան մէջ

(Հայեացք Ս. Գրքին մէջ արձանագրուած
փորձառութեան վրայ)

Կը մատուցէ Գերյ. Գեորգ Ծ. Վրդ. Չապարեան

6

Չորեքշաբթի, 21 Մարտի երեկոյեան ժամը 7.00-ին

ՀՍԿՈՒՄԻ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ
Ապա խորհրդածութիւն.

Նիւթ՝ Ծնորհքներն ու պարգեւները

վասն ազգակերտումի

Կը մատուցէ Կարօ Սրկ. Նոյսուտեան

ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Ուրբաթ օրերը առաւօտեան ժամը 9.00-ին՝

(16, 23 Փետրուար, 2, 9, 16, 23 Մարտ),

Նաեւ Կիրակի օրերը _ 18, 25 Փետրուար, 4, 11, 18 Մարտ _

նախքան Ս. Պատարագը՝

առաւօտեան ժամը 10.45-ին: